KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 33.260/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 4 april 2002 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus", heeft op 9 april 2002 het volgende advies gegeven :

1. Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt :

> "Het is noodzakelijk dit decreet zo snel mogelijk in werking te laten treden om de vakantie- en weekendwerking van de jeugdorganisaties nog vanaf het seizoen 2002 zonder wettelijke noodzaak van reservatie via een reisbureau te kunnen laten doorgaan. De huidige wet voorzag in de memorie weliswaar een vergunning voor de organisatie van jeugdkampen, maar stelt anderzijds niet-winstgevende activiteiten vrij van vergunning. Teneinde te vermijden dat deze grijze zone nog langer aanleiding geeft tot onduidelijkheid, onzekerheid en betwisting voor de rechtbank, is het dringend noodzakelijk de organisaties in de sector van de jeugdvakanties (scoutskampen, bivakkampen, etc ...) nog voor het verlof 2002 van die vergunning vrij te stellen".

*
* *

2. Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot het maken van de hierna-volgende opmerkingen.

*
* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een artikel 20 toe te voegen aan de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus.

Volgens de ontworpen bepaling is de verplichting om over een vergunning te beschikken voor het uitoefenen van de activiteiten van een reisbureau niet van toepassing op "de jeugdorganisaties, die op basis van een decreet zijn erkend door de Vlaamse Gemeenschap, voor de reizen en/of verblijven voorzover ze die organiseren voor hun aangesloten leden en verkopen aan hun aangesloten leden".

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

4. Blijkens artikel 1 van het ontwerp gaan de stellers ervan uit dat het ontworpen decreet een gemeenschapsaangelegenheid regelt.

Weliswaar is het toerisme krachtens artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen een culturele aangelegenheid als bedoeld in artikel 127, § 1, 1°, van de Grondwet. De regeling van de vestigingsvoorwaarden inzake toerisme behoort echter tot de bevoegdheid van de gewesten, op grond van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de voormelde bijzondere wet.

Te dezen beoogt het ontwerp bepaalde organisaties te onttrekken aan de verplichting om, voor het uitoefenen van winstgevende werkzaamheden als reisbureau, over een vergunning te beschikken. Aldus regelt het ontworpen decreet een aspect van de vestigingsvoorwaarden van reisbureaus. De in het ontwerp geregelde aangelegenheid behoort dus niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, maar tot die van het Vlaamse Gewest.

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

5. Het voor advies voorgelegde ontwerp moet geacht worden een "sociaal-economische dimensie" te hebben, in de zin van artikel 5, § 2, a, van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Overeenkomstig die decreetsbepaling moet het dan ook voor advies aan de genoemde raad worden voorgelegd.

Dit blijkt nog niet gebeurd te zijn.

6. De in het ontwerp geregelde aangelegenheid raakt voorts kennelijk het belang van het kind, in de zin van artikel 4, eerste lid, van het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 houdende invoering van de verplichting tot opmaak van een kindeffectrapport voor alle Vlaamse bevoegdheden is uitvoering gegeven aan voormelde bepaling en aan artikel 11 van het decreet. Artikel 1 van dat besluit bepaalt dat "een voorontwerp van decreet waarvoor de verplichting geldt, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van het decreet van 15 juli 1997 (...) door de Vlaamse regering enkel (kan) worden goedgekeurd indien het vergezeld is van een kindeffectrapport dat is opgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet".

De gemachtigde van de regering heeft verklaard dat een kindeffectrapport in voorbereiding is [1].

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

7. Artikel 1 dient aangepast te worden, overeenkomstig hetgeen hiervóór i.v.m. de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest is opgemerkt.

Artikel 2

8. Volgens dit artikel zou de wet van 21 april 1965 worden aangevuld met een artikel 20.

Gelet op de structuur van die wet, zou het beter zijn om de ontworpen bepaling te redigeren als een tweede lid van artikel 1, § 3.

---

(1) Er moet worden aangestipt dat aan de vormvereisten normaal dient te zijn voldaan vooraleer de Raad van State, afdeling wetgeving, om advies wordt gevraagd (zie R.v. St., Roos, nr. 71.514, 3 februari 1998).

In elk geval kan de ontworpen bepaling niet genummerd worden als een artikel 20. De wet van 21 april 1965 telt op dit ogenblik immers slechts 13 artikelen. Ook indien het thans voorliggende decreet pas aangenomen zou worden nadat de genoemde wet aangevuld zal zijn bij een ontworpen decreet waarover de Raad van State heden advies 33.266/3 geeft (ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus en van het decreet van 5 maart 1985 houdende oprichting van een Vlaamse Adviesraad voor toerisme), zal de wet op dat ogenblik slechts 17 artikelen tellen [2].

9. De ontworpen bepaling voorziet in een afwijking ten gunste van "de jeugdorganisaties die op basis van een decreet zijn erkend door de Vlaamse Gemeenschap".

9.1. De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat het de bedoeling is te verwijzen naar de jeugdorganisaties die erkend zullen zijn op grond van het decreet op het Vlaamse jeugdbeleid, waarvan de tekst op 20 maart 2002 is aangenomen door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement [3].

Het voornoemde decreet voorziet in de erkenning van "landelijk georganiseerde jeugdverenigingen" (artikel 41). In het ontwerp zou de desbetreffende terminologie gebruikt moeten worden, en zou tevens uitdrukkelijk bepaald moeten worden dat het gaat om de erkenning bedoeld in het genoemde decreet.

9.2. De vraag rijst of het voorbehouden van de in het ontwerp bedoelde afwijkingen aan de landelijk georganiseerde jeugdverenigingen de toets met het gelijkheidsbeginsel kan doorstaan.

---

(2) In het voornoemde advies 33.266/3 stelt de Raad van State overigens voor om de ontworpen bepalingen te verwerken in de bestaande artikelen van de wet, en dus af te zien van de aanvulling van die wet met nieuwe artikelen.

(3) Parl. St., Vl. Parl., 2001-02, nr. 973-10.

Er zijn immers jeugdverenigingen die geen "landelijk georganiseerde jeugdvereniging" zijn. Er kan bijvoorbeeld verwezen worden naar de "lokale jeugdverenigingen", in de zin van artikel 2, 4°, van het voornoemde decreet [4]. Zulke verenigingen kunnen eventueel wel aangesloten zijn bij een landelijk georganiseerde jeugdvereniging (zie artikel 43, § 1, eerste lid, 2°, van het voornoemde decreet), maar ze worden zelf niet door de Vlaamse Gemeenschap erkend.

Het zou wenselijk zijn dat de regering in de memorie van toelichting de redenen uiteenzet waarom zij meent dat het grondwettelijk verantwoord is het voordeel van de ontworpen afwijking enkel toe te kennen aan de landelijk georganiseerde jeugdverenigingen, en niet aan andere jeugdverenigingen.

---

(4) Die "lokale jeugdverenigingen" kunnen gesubsidieerd worden als "plaatselijke" jeugdwerkinitiatieven, in de zin van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, of als "provinciale" of "regionale" jeugdwerkinitiatieven, in de zin van het decreet van 17 december 1997 houdende subsidiëring van provinciebesturen inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER, DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER